

10. Tionde grunden: Kommissionen åsidosatte icke-diskrimineringsprincipen, proportionalitetsprincipen och sökandens rätt till försvar genom att inte bevilja sökanden 10 procents bötesnedsättning på grund av begränsat deltagande i överträdelsen medan sådan nedsättning beviljades andra bolag som det angripna beslutet och 2010 års beslut riktas till och som befinner sig i en objektivt liknande situation som sökanden.

11. Elfte grunden: Tribunalen ska utöva sin obegränsade behörighet och sätta ned böterna i väsentlig utsträckning.

(¹) Riktlinjer för beräkning av böter som döms ut enligt artikel 23.2 a i förordning nr 1/2003 (EUT C 210, s. 2).

Talan väckt den 31 maj 2017 – British Airways mot kommissionen

(Mål T-341/17)

(2017/C 239/74)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: British Airways plc (Harmondsworth, Förenade kungariket) (ombud: J. Turner, QC, R. O'Donoghue, barrister, och A. Lyle-Smythe, solicitor)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut C(2017) 1742 final av den 17 mars 2017 om ett förfarande enligt artikel 101 FEUF, artikel 53 i EES-avtalet och artikel 8 i avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om lufttransport (ärende AT.39258 – luftfrakt) i dess helhet eller i vissa delar,
- alternativt använda sin obegränsade behörighet och undanröja eller sätta ned böterna som ålagts sökanden i det angripna beslutet, och
- förplikta kommissionen att ersätta sökandens rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden nio grunder.

1. Första grunden: Kommissionen gjorde en felaktig rättstillämpning och/eller åsidosatte väsentliga formföreskrifter genom att anta det angripna beslutet; beslutet baserades på två oförenliga bedömningar av sakomständigheterna och tillämpliga bestämmelser och det var således inkonsekvent, oförenligt med rätts säkerhetsprincipen och ägnat att skapa osäkerhet om vad unionsrätten innebär.
2. Andra grunden: Kommissionen åsidosatte sina skyldigheter enligt artikel 266 FEUF genom att vidta en åtgärd ämnad att korrigera de grundläggande felaktigheter som tribunalen identifierat i sin dom i mål T-48/11, då den antog beslutet på nytt gentemot sökanden, vilket snarare förvärrade än korrigerade nämnda felaktigheter.
3. Tredje grunden: Kommissionen gjorde en felaktig rättstillämpning och/eller åsidosatte väsentliga formföreskrifter genom att inte på ett tillfredsställande sätt motivera beslutet att ålägga sökanden böter. Enligt sökanden baserades böterna på överträdelser som inte anges i åtgärden i fråga, varvid bedömningen i det avseendet inte överensstämmer med bedömningen i den aktuella åtgärden. Sökanden gör alternativt gällande att kommissionen saknar behörighet i detta avseende.
4. Fjärde grunden: Kommissionen saknade behörighet att tillämpa artikel 101 FEUF/artikel 53 i EES-avtalet på påstådda konkurrensbegränsningar vad avser luftfrakttjänster mot EU/EES. Sökanden anser vidare att sådana begränsningar inte omfattas av det territoriella tillämpningsområdet för artikel 101 FEUF/artikel 53 EES.

5. Femte grunden: Kommissionen gjorde fel då den tillämpade artikel 101 FEUF/artikel 53 i EES-avtalet på koordinering av tilläggsavgifter för luftfrakttjänster till/från vissa länder på grund av tillämpliga bestämmelser och regelverk och deras praktiska verkan, och den bötesnedsättning som gjordes i detta avseende var godtycklig och inadekvat. Sökanden anser vidare att i vart fall vad gäller vissa jurisdiktioner så är kommissionens bedömning uppenbart felaktig.
6. Sjätte grunden: Kommissionen gjorde fel då den fann att sökanden hade deltagit i en överträdelse rörande underlåten betalning av tilläggsavgifter.
7. Sjunde grunden: Kommissionen gjorde fel vid fastställandet av "försäljningsvärdet" vad gäller bötesberäkningen i det angripna beslutet. Enligt sökanden borde kommissionen ha kommit fram till att endast inkomster från tilläggsavgifter var relevanta, varvid omsättning rörande tjänster mot EU/EES borde ha undantagits.
8. Åttonde grunden: Kommissionen gjorde fel då den kom fram till att sökanden var den nionde som ansökte om förmånlig behandling och därför endast hade rätt till 10 procents bötesnedsättning, trots att sökanden i själva verket var den första som ansökte om förmånlig behandling efter den som ansökte om immunitet, och trots att sökanden bidragit med betydande mervärde för utredningen.
9. Nionde grunden: Kommissionens bedömning av börjedagen för sökandens överträdelse var felaktig. Enligt sökanden är relevant börjedag i oktober 2001, och den bevisning som åberopats till styrkande av en annan, tidigare börjedag når inte upp till uppställda beviskrav.

Talan väckt den 30 maj 2017 – Deutsche Lufthansa m.fl. mot kommissionen

(Mål T-342/17)

(2017/C 239/75)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Deutsche Lufthansa AG (Köln, Tyskland), Lufthansa Cargo AG (Frankfurt am Main, Tyskland), Swiss International Air Lines AG (Basel, Schweiz) (ombud: advokat S. Völcker)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara artikel 1 i kommissionens beslut C(2017) 1742 final av den 17 mars 2017 om ett förfarande enligt artikel 101 FEUF, artikel 53 i EES-avtalet och artikel 8 i avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om lufttransport (ärende AT.39258 – luftfrakt),
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive sökandenas rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena fem grunder.

1. Första grunden: Kommissionen har i det angripna beslutet underlåtit att lämna en motivering och därvid underlåtit att på ett otvetydigt sätt i artikeldelen och i beslutsskålen ange överträdelsens geografiska omfång.
2. Andra grunden: Det angripna beslutet åsidosätter artikel 11 i avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om lufttransport, i det att kommissionen grundat sig på kontakter mellan konkurrenter som ägde rum i Schweiz och till största delen påverkade luftfraktgods som transporterades mellan Schweiz och tredjeländ.
3. Tredje grunden: Kommissionen har i det angripna beslutet åsidosatt principen om förbud mot retroaktiv tillämpning av lagar genom att grunda sig på kontakter som endast påverkar rutter utanför EES som genomfördes innan förordning nr 1/2003⁽¹⁾ trädde i kraft.